

heden er jo, at en god del af den danske energi kommer fra Barsebäck. Hvad skulle vi have gjort i Danmark, hvis Barsebäck ikke havde eksisteret, sådan at vi kunne købe energi til en rimelig pris derovre, når vi ikke selv kan producere energi nok?

Det er så let at stille sig op og sige, at Danmark er et atomkraftfrit område, men man vil jo ikke tage konsekvensen og sige: Så vil vi heller ikke importere noget af den energi, som er lavet på atomkraft, så vil vi til gengæld lave vores samfund om og få et lavere industrielt niveau, et lavere levestandardniveau og betale prisen for vores egen hellighed.

Det ville vi jo ikke, og derfor er det en kendsgerning, at det altså er atomkraften i Sverige, der har været med til at sørge for, at alle de ulykker, man talte om i atomkraftdebatten i Danmark i sin tid, ikke er sket. Uden svenskerne og Barsebäck havde det stået skralt til i vores eget land.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det er risikabelt at gå ind og svare på spørgsmål undervejs i debatten, for man risikerer at bidrage til en foregribelse af emner, som vi jo ifølge Folketingets lange dagsorden for i dag kommer til på et senere tidspunkt. Derfor vil jeg undlade at svare detaljeret på fru Eva Møllers spørgsmål nu. Det er et centralt spørgsmål, men jeg kommer tilbage til det.

Jeg kan sige, at fru Eva Møllers oplysninger om Tyskland ikke er rigtige. Faktisk har de sat sig mere ambitiøse mål, end vi har, med hensyn til CO₂-udslip.

Når Danmark i øvrigt har en særlig forpligtelse, er det, fordi vi er det EU-land – eller i hvert fald er blandt de EU-lande – som har den største CO₂-emission pr. indbygger overhovedet, og hvis man, om jeg så må sige, taler om dukse og dumpekandidater i denne forbindelse, er det vel sådan, at der påhviler den, som bruger mest, en særlig forpligtelse til at gå foran.

Jeg skal svare på spørgsmålet fra hr. Hansen-Nord og sige, at loven, som den er formuleret i øjeblikket, efter min opfattelse ikke giver hjemmel til, at man kan pålægge elværkerne at betale tilskud. Det kan jeg svare. Jeg mener, det er en naturlig del af processen, men hvis dette skal gennemføres, skal der skabes en hjemmel i forhold til loven.

Når den i sin tid blev taget ud, var det, fordi elværkerne sagde, at de selv kunne klare disse opgaver. Hvis det imod mit håb og min forvent-

ning ikke skulle vise sig at være tilfældet, ja, så må Folketinget jo tage stilling til, om man ønsker at give miljø- og energiministeren – altså mig – den hjemmel eller ej. Det vil altså sige, at sagen under alle omstændigheder kommer tilbage til Folketinget, og der bliver ikke noget magtbud. Jeg synes imidlertid, jeg skylder elværkerne, at vi gør disse forhandlinger færdig, før jeg kommer tilbage med en eventuel indstilling til Folketinget.

Vi er nødt til at gøre det attraktivt at konvertere fra elvarme til andre former for opvarmning, hvis vi skal opfylde vores fælles energipolitiske mål. Især er der et antal tusinde forbrugere – jeg tør ikke sige nøjagtig hvor mange tusinde – hvor det er helt oplagt at gennemføre denne konvertering meget hurtigt.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Jeg kan nærmest forstå på hr. Duetoft, at CD varmt vil anbefale svenskerne, at de i hvert fald ikke nedlægger Barsebäck. Det var jo virkelig en forsvarstale for Barsebäck, der her blev holdt.

Vi er godt klar over, at man også i Danmark får noget el fra Barsebäck, men jeg mener netop, at vi i Danmark skal arbejde på at undgå det.

Selvfølgelig skal vi arbejde stærkt for, at Barsebäck bliver nedlagt i overensstemmelse med beslutningerne her i Folketinget. Skal jeg forstå hr. Duetofts udtalelser om Barsebäck sådan, at CD måske har ændret opfattelse og ikke står ved det, man tidligere mente? Mig bekendt var CD enig i, at man skulle arbejde for det.

Det er og bliver et gigantisk problem specielt for københavnerne og især, hvis der sker en ulykke på Barsebäck.

Formanden:

Så er det hr. Kim Behnke som ordfører.

Kim Behnke (FP):

Da vi fik ministerens redegørelse i december måned, kunne man for alvor se, at der mere var tale om en redegørelse fra miljøministeren end fra energiministeren. Energiredøgørelsen adskiller sig i år fra de tidligere års energiredøgørelser ved, at de fleste bemærkninger drejer sig om den miljøpolitiske del af energipolitikken og ikke om selve de energipolitiske temaer. Derfor har de mange korte bemærkninger jo været en fryd, for nu har vi også fået en debat om en række af de energipolitiske temaer, som står øverst på dagsordenen.